

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Sfânta Scriptură și biserică

Rătăcirile celor ce talmăcesc scripturile sfinte fără povățuirea bisericii — Ereticii zilelor noastre

De Ion Agârbiceanu

Ereticii, rătăciții cei mulți, — cari azi fac cuceriri și între Români, — spun cu toții, că învățătura lor o iau din sf. Scriptură sau din Biblie. Știm că în sf. Scriptură a Legii vechi se cuprind cărțile sfinte dinaintea de Domnul Hristos, începând cu cărțile lui Moisi; iar în sf. Scriptură a Legii nouă se cuprind cele patru Evanghelii, Faptele Apostolilor, Scrierile Apostolilor și Apocalipsa. Ereticii, adică cei ce s'au rătăcit dela credința cea adevărată, se apără mai ales cu locuri din Legea nouă, rău înțelegând, dar se folosesc și de locuri din Scriptura Legii vechi, mai ales din Psalmi și Prooroci.

Învățătura Mântuitorului a fost una singură, nu mai multe, pentru că adevărul nu poate fi mai de multe feluri. Și evangheliștii și apostolii de asemenea n'au vestit, și n'au lăsat în cărțile cele sfinte decât numai o învățatură, un adevăr. Sf. Pavel spune într'un loc, că dacă el însuși, sau îngeri din cer ar învăța altfel decum i-a învățat el, Pavel, întâia oară, să fie anatema.

Mântuitorul s'a rugat Părintelui cerese ca să-i țină pe creștini „una“, după cum și Dumnezeu unul este. În mărturisirea credinței spunem cu toții, că credem într'o singură Biserică. Domnul a vorbit de „o turmă și un păstor“.

Adevărul dar rămâne acesta: Învățătura creștinească una este.

Cum vin deci ereticii zilelor noastre, sectele nenumărate, să spună că ele seot învățătura lor din sf. Scriptură? Fiind aceasta una, adevărul tot una ar trebui să fie și învățătura ce se scoate din ea.

Biserica cea adevărată a lui Hristos așa a făcut și face: una și aceeași învățatură a propovăduit, dela mântuire până azi.

Ereticii aduc multe învățături greșite, adevărate și ducătoare la pierire, pornind dela sf. Scriptură, pentru că ei tâlcuiesc sf. Scriptură cum îi taie pe ei capul, cum li-se pare lor că-i bine. Și, după mintea fiecăruia, pe unul îl taie capul într'un fel, pe altul într'alt fel.

Dar sf. Scriptură nu este dată să ne batem joc de ea și fiecare s'o talmăcescă după capul lui. Sf. Scriptură e dată în paza Bisericii să o propovăduiască oamenilor. Hristos a făgăduit să fie în veci cu Biserica, pentru-ca ea să nu poată rătăci dela adevăr, așa dar și dela tâlcuirea sf. Scripturi.

Pentru aceea, dela Hristos și până azi, toți cari nu ascultă de Biserică, nu pot decât să rătăcescă; se schimbă în „păgâni și vameși“, după însuș cuvântul lui Hristos: „Cel ce nu ascultă de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș“. Pentru aceea, cei mai mulți dintre ereticii ajung, luându-se după capul lor, la învățături curate păgânești, cum auzim atâtea azi.

Datoria bunului creștin e să nu facă loc de casă „păgânii și vameșii“ zilelor noastre.

Prigonirea preoților

Un rău fără păreche pentru orice țară. Să învățăm din pășania altora, până ce nu-i fărziu

Preotul este omul jertfei. Mântuitorul nostru Isus Hristos n'a voit ca să împartă El însuș tuturor oamenilor binefacerile mântuirii, ci a lăsat această slujbă sfântă servitorilor săi, preoților. De aci reiasă că preotul este unealta prin care Mântuitorul trimite oamenilor harurile sale cerești. El este „un alt Hristos“ care iartă păcatele, vindecă lumea de cea mai înflorătoare ciumă sufletească, învie pe cei morți cu sufletul, oprește lăptirea răului, se întrepune pentru oameni la Dumnezeu și așa mai departe.

El este cel mai iubit, dar în același timp și cel mai urgisit om din lume. Soartea lui e strâns legată de aceea pe care a avut-o Mântuitorul pe pământ. Ca și Mântuitorul, el e iubit de toți cei cari sunt curați cu inima, și prigonit de toți cei înținați. Ura contra preotului pare-că n'are păreche. Sărmanul este batjocorit de singuratici, de societăți ascunse și satanice, de guverne; batjocorit în adunări, în parlamente etc. Batjocorit și prigonit, căci și lui îi sună cuvintele pe cari le-a spus bătrânul Simion Pruncului Isus, la întâmpinarea din Biserică: „Iată acesta este pus spre căderea și sculara multora din Israel, și spre semnul, căruia i-se va zice împotriva“.

Prigonirea preoților nu e o iscodire nouă. A iscodit-o satana dela începutul lumii, căci preotul este stavilarul cel mai puternic contra planurilor iadului. Vrei să strici un popor, o țară? Alungă-i, prigonește-i preoții. Bine știa satana și ucenicii lui zicala: „Bate-voi păstorul și se vor risipi oile“.

Franța republicană din 1905, a adus legea despărțirii Bisericii de stat, răpind averile bi-

sericești, închizând școlile creștine, introducând în școlile statului morala laică (un învățământ religios făcut de dușmanii bisericii), alungând călugării din țară, prigonind în toate chipurile preoțimea. Care a fost rezultatul? Franța fără preoți, fără școli creștine a alunecat pe povârnișul relelor. S'au stricat moravurile; oamenii se instrăinau de biserică; își făceau idol din plăceri; numărul celor cari își tăiau firul vieții se mărea și de zi; numărul nașterilor scădea înfricoșător, și alte lucruri jalnice. Da, pentru că preotul, acest păzitor al moravurilor, era prigonit și nu-și putea implini datoria așa cum ar fi trebuit. A trebuit să viază războiul cel mare, ca să deschidă ochii mai marilor francezi, că nu mai pot rămâne departe de biserică și fără preoți.

Azi, când preotul francez nu e așa de prigonit, viața religioasă din Franța face minuni. Scrierile cari au ceva valoare sunt toate catolice. În Universități, în școale, în parlament, tribunale, armată, peste tot locul oamenii de frunte sunt catolici. Și încă ce catolici?! Cari merg aproape în fiecare zi la Biserică, cari se spovedesc și cuminecă foarte des și cari își apără cu foarte multă tărie religia, atât cu graiul cât și în scris. Da, Franța vine la zile mai bune, de când a mai slăbit cu prigonirea preoților catolici.

Guvernul italian de azi, ocrotește foarte mult preoțimea catolică, căci și-a dat bine seama că viața de stat nu e cu puțință fără preoțime și fără de învățământul religios.

Germania lui Bismarck (1871—1872) încă a prigonit preoțimea catolică. A întemnițat episcopii, a alungat preoții din țară, așa încât au rămas peste o mie de parohii fără preoți, deci fără mângâierea sfințelor sacramente, fără școli creștine. S'au stricat moravurile și fără moravuri bune era cu neputință bunaorânduială din țară. Dar s'a convins și neînfricatul Bismarck, (care prin prigonirea preoților urmărea distrugerea bisericii catolice din Germania), că e o nebunie să te apuci să zdrobești biserică cea catolică, căci asta ar însemna să pui un șoarece care să roadă un munte de stâncă. Prigoana a încetat, iar preoțimea catolică ocupă un loc de frunte în viața din Germania. E foarte cinstită pretutindena.

Din aceste trei exemple am putea învăța și noi foarte mult. Atât noi credincioșii, cât și guvernele cari se perândă la putere ar trebui să ocrotească altcum preoțimea, dacă dorim cu toții ca și cu ele să se reînnoiască viața întregă a poporului nostru. Franța, Italia și Germania, dela cari am împrumutat atâtea lucruri rele, ne îmbie adesea și lucruri bune. De ce nu le-am putea împrumuta și pe acestea?!

I. V. Frunzenl.

Smerenia lui Isus, și smerenia noastră

Intregă sf. evanghelie din Dumineca a cincina din Păresimi (Marcu 10,32—45) este de o frumuseță și adâncime cu adevărat de nepătruns, mie însă citindu-mi-a mai plăcut partea din urmă: »că Fiul omului nu a venit să-i slujească alții lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți«.

Auzit-ați, că Fiul lui Dumnezeu nu a venit pe pământ ca să-i slujească alții lui, ci să slujească el? Cine a mai auzit lucruri de acestea? Să vie fiul lui Dumnezeu, nici nu a unui rege ci chiar al lui Dumnezeu însuși, pe pământ și să slujească el pe alții! Asta e smerenie cum n'a mai văzut lumea și cam nici închipui nu-și putea. Veniți deci să urmărim puțin această smerenie!

Fiul este de o ființă, așadară pe o formă sau egal, cu Tatăl. Ca să răscumpere însă lumea, mai bine zis pe oameni, a luat asupra sa și fire omenească; și aici începe smerenia Fiului și de aceea e atât de mare cum noi nici închipui nu ne putem. Isus Christos, fiul lui Dumnezeu, s'a coborât la aceia cari sunt pe lângă el ca pravul în asemănare cu stelele și ca viermele în asemănare cu omul. Isus Christos, fiul unul născut al Tatălui, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și de o ființă cu Tatăl, s'a coborât din ceruri, la oamenii cei păcătoși, ca să-i răscumpere din păcate și să-i ridice la sine. Știind că numai astfel ne va putea da pildă de adevărată smerenie, s'a făcut și el om, vierme al pământului, asemănător într-o toată nouă. S'a coborât deci mai întâiu în pântecul Preacuratei, supunându-se într-o toată sorții și desvoltării unui copil, iar când s'a plinit vremea, el, Dumnezeul cel mare și preainalt, s'a culcat în ieslea și cu răsuflarea docitoacelor necuvântătoare s'a încălzit și apoi vreme de treizeci de ani supus s'a într-o toată părinților săi, continuând a deprinde această mare virtute a smereniei.

Smerenie a fost botezul său în Iordan dela Ioan, smerenie ispitirea de către diavolul, smerenie a fost întreagă activitatea sa de trei ani, în care n'a avut nici pe ce-și odihni capul. Smerenie a fost marea sa sărăcie, smerenie a fost petrecerea sa cu învățăceii și apostolii, și faptul că a suferit toate slăbiciunile, greșelile și păcatele lor. Smerenie a fost lupta sa cu fariseii și cu cărturarii Iidovilor. Smerenie a fost primirea și întoarcere la pocăință a păcătoșilor și vindecarea bolnavilor. Culmea smereniei a fost când a spălat picioarele ucenicilor săi și când a mâncat cina cea de taină și a întemeiat sfântul sacrament (taină) euharistiei (cuminăcăturii), când s'a supus de bună voie la patima și la moartea cea de ocară, iar faptul că astăzi petrece în sf. sacrament al euharistiei pe altarele noastre, oare ce altceva este decât smerenie.

Și oare pentru ce s'a smerit atât de

mult Domnul nostru Isus Hristos? Ca să ne arete, ce mare virtute este smerenia și că fără de această virtute nu se poate ajunge la viață cu adevărat virtuoaasă, pentru că ea este fundamentul sau temelgia și rădăcina tuturor virtuților.

Și acum, cum suntem noi oamenii? Trăim ca și când nici n'ar exista lumea cealaltă, ci toată țănta vieții noastre s'ar mărgini la acest pământ, de aceea nu ahtiem decât după bogăție, după frumuseță, după forma frumoasă a trupului, după cinste și onoruri cât mai mari, după cunoștințe cât mai frumoase. Ne umflăm în pene, asemenea carcanilor; ne laudăm că suntem virtuoiși și că păzim poruncile dumnezeiești, asemenea fariseilor; uneori ne dejosim anume, ca lumea să înțeleagă și mai bine că suntem virtuoiși; ne scoatem la iveală toate însușirile noastre cele bune, ca lumea să ne laude; vorbim într-una de păcatele altora, scoțând la iveală virtuțile noastre; ședem în locurile cele mai de frunte, și așa mai departe, dovedind prin toate aceasta că nici prin gând nu ne trece a ne desbăra de sumeție și a învăța dela Domnul smerenie.

În forma aceasta însă nu prea dăm dovadă că avem de gând să ne pocăim. Nici chiar spovedania noastră de Paști nu va fi prea bună, pentru că mai ales spovedania presupune mai înainte de toate smerenie. Fără smerenie adevărată nu putem face așadară nici spovedanie bună.

Să mergem deci la școala smereniei, privind pildele Domnului nostru Isus Hristos, a Preacuratei Vergure Maria și ale tuturor sfinților, și să nu uităm »că Fiul omului nu a venit să-i slujească alții lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți«.

Părintele Iuliu

Lăsați cărciumele și cruțați banii

Azi, când greutatea vin pe capul oamenilor ca ploaia pe arbori, când necazurile au luat un avânt așa de mare încât nici la tineret nu mai vezi bucurii și zimbete înveselitoare ca de alte dăți, trebuie ca oamenii să-și croiască alte căi pentru alungarea greutăților și necazurilor, să nu mai aștepte ajutorul celor mai mari, cari după cum vedem, privesc zâmbind toate greutățile ce ne înconjoară. Iar de altă parte nici noi nu trebuie să așteptăm să ne facă alții ceea ce putem face singuri. Că promit ei că vor face bine, ba azi, ba mâine, asta nu mult ne îmbucură, văzând că pe zi ce merge e tot mai rău. Noi să le lăsăm toate greutățile să dureze până când vom putea răbda, ... căci atunci când nu vom mai putea răbda, sigur că și greutățile își vor găsi margine.

Până atunci însă, trebuie să ne așternem altecum pe muncă... Trebuie să cruțăm mai tare banul, care azi e așa de valoros, încât se săvârșesc pentru el cele mai mari și mai înfloritoare crime.

Trebuie să lăsăm fără de nici o părere de rău cărciumele jidanilor, cari tot atunci se bucură când te văd supărat.

Azi, când toate gurile vorbesc numai de criză și iar de criză, (nu zic numai financiară pentru că mai sunt crize: de lucru, posturi și încă o criză la care puțini se gândesc, deși ea e una dintre cele mai principale: criză de oameni de omenie) dacă mergi în cărciumele jidanilor, vezi toate mesele înconjurate de oameni, cari beau beuturi doctorite de Iiic. Beau oamenii ca din fântânile lor, tot vorbind de crize, până dela un timp nu mai știi cum vorbesc: românește ori nemțește.

Mai la urmă se încaieră la bătaie, apoi mâine la spital, poimâine la advocați și așa mai departe cu de ale lor. Dacă e vorba să dau undeva ceva bani, spun că n'au. E de crezut, pentru că într-adevăr e criză; dar e întrebarea că de unde au să dea pentru beuturi nefolositoare, ba la advocați, ba în fiecare săptămână câte 25—30 Lei pentru tutun cal. III-a, care e tot nefolositor? Fără aceste potsă se lipsează de tot.

Decât să se adune în sărbători la sfaturi și la ascultarea celor ce citesc, căci și una și alta le sunt folositoare, mai bine se duc acolo unde își prada bănișorii pe cele beuturi, cari apoi le cauzează alte năcazuri mai mari. Iiic e în stare bună, iar ei n'au nici haine pe copii cum trebuie — că e criză de... minte.

Beutura te duce la toate relele: la sărăcie, năcaz, slăbiciune și hrană rea. Când omul e dat cu beutura și bea încontinuu, își pierde din putere și își scurtează singur viața. Omul băutor când are de ex. 30 ouă, în loc să facă din ele un prânz hrănitor pentru toată casa, mai bine le duce la Schloam, care i-le plătește cu un preț mulțumitor: 1 litru de vin șmecherit, care costă 10 lei și un pachet de tutun cal. III-a 5 lei, plătiind în felul acesta cu 50 bani oul. Jidanul se mulțumește cu 30 ouă, bețivul cu un litru de vin și un pachet de tutun, iar bieții copilași ai bețivului sunt nevoiți a se mulțumi cu mălaiu și ceapă. Tatăl lor n'are nici habar de buna creștere a copiilor numai la aspirarea gâtului și de fumăgiatul nasului. Că bea și că fumează bogatul și cel ce are destul, cei săraci nu trebuie să se orienteze după ei, luând hrana din gura copiilor.

Așa nu merge! Trebuie părăsite cărciumele jidanilor, și advocații lăsați în pace — că se supără și ei că-i tot conturbă oamenii cu atâtea procese.

Trebuie să punem mare bază pe cruțarea banului, căci numai prin economie ajungi la bogăție.

Trebuie să ne asociem la orice lucru, căci prin unire și prin înțelegere de lucruri mici se fac lucrurile cele mari. Gândiți-vă la albina cât sunt ele de mici și de slabe, dar dacă au înțelegere, au toate aceeași țăntă, pot face niște lucruri așa de minunate încât omul se miră privindu-l de aproape.

Dar oamenii dacă s'ar uni și ar avea voință, căta lucruri vrednice de laudă ar putea să facă?

Dacă vom părăsi cărciumele și banii, cari să-i dăm pe beuturi și pe alte lucruri nefolositoare — fie ei cât de puțini și îi vom depune la o asociație — fie cât de mică, căci adunând fir cu fir, vei avea cu grămada — și dacă ne vom ajuta unul pe altul, alungând și dușmănia dintre noi, atunci și Dumnezeu va ajuta; căci unde e pace, dragoste și iubire acolo și Dumnezeu ajută și'ndreaptă spre bine. Și unde Dumnezeu ajută și'ndreaptă spre bine acolo lucrurile merg strună.

Grigore Vicaș

Răzbunarea curioasă a unor săteni. Sătenii Ioan Popa, Nicolae Brobonea încă câțiva din satul Dudești, județul Constanța având grâu de măcinat au plecat cu cărușii lor în Mangalia la moară, care era proprietatea lui Ioan Brusalis. Nu se știe până acum din ce cauză morarul n'a putut să le macină grâul. Sătenii când au văzut că va trebui să se întoarcă acasă fără făină s'au hotărât să răzbune pe morar. Moara lui Brusalis mergea cu apă. Sătenii răzbunători s'au dus și stricat lazul morii, așa că apa nu mai venea la moară și n'a mai putut funcționa moara. Proprietarul morii a dat în judecată pe sătenii răzbunători.

Vești bune din Merișori

Merișori este o parohie mică, în județul Mureș, la 16 kilometri dela gara Tinoasa, depe linia Feldioara-Războieni — Tg. Mureș — Reghin — Ghimeș-Făget. În anul 1900 această parohie număra 300 suflete, iar în anul 1929, dupăcum spune Șematismul, 361. Pe vremuri această parohie se numea Almașul deșert, numai în România i-s'a schimbat numele în Merișori. Această parohie are o biserică veche de peste 200 ani, biserică de lemn, având hramul sfinților arhangeli. Până bine de curând parohia a fost păstorită de pâr. Simeon Moldovan, care, îmbătrânind, s'a pensionat.

Înainte cu un an a fost numit, în locul bătrânului pensionar, tinărul preot Benjamin Malor, care și-a câștigat dragostea poporului, și astfel, în timp atât de scurt, a făcut multe lucruri frumoase, cu toate că a apucat preot tocmai la începutul crizei.

Pe când a ajuns în parohie, era făcută o reparație de 45 mii Lei, dar banii erau necesoși dela poporen. Tinărul preot s'a apucat și, cu mult și mare năcaz, a scos banii reparației și a plătit grajdul vechi pe care înaintașul său îl cumpărase pentru parohie. Pe când s'au apucat oamenii să desfacă grajdul, au observat că aproape toate lemnele din el erau putrede.

În casa bisericii n'a aflat decât 717 Lei, pe cari a început să-l învârtească și să-l înmulțească de așa încât până acuma a făcut casă parohială de cărămidă, cu două odăi, bucătărie și cămară; apoi grajd pentru 10 vite, șură, magazin de bucate, cotețe pentru porci și gălfe, coș pentru cucuruz, închizând și curtea întreagă cu pâlanturi. A trebuit să se

apuce mai întâi de casă și de tot ce se ține de casă, fiindcă vechea casă parohială aproape se dărâmasese, așa că nu mai era modru de a o mai putea repara.

Iată ce poate face un preot harnic într'o parohie atât de mică, cu abia 361 suflete, dacă-s oamenii de treacă și harnici. Mi-ar plăcea foarte mult, dacă Merișoreni s'ar apuca în curând și de zidirea unei biserici, pentru că cea veche e prea mică și neîncăpătoare pentru ei. Cu Dumnezeu înainte, și să auzim de bine! **Călătorul**

Misiuni populare

în parohia Silvașul de sus. Dieceza Lugojului în zilele de 24—28 Martie

Reuniunea de misiuni, având de scop mântuirea sufletelor, s'a îngrijit de cu bună vreme, ca credincioșii români uniți din Silvașul de sus să se înnoiască sufletește, să desbrace pe omul cel vechiu, și să se curățească la suflet, rânduind sf. Misiuni pe zilele de 24—28 Martie a. c.

Cu ținerea predicilor dela sf. Misiuni a fost încredințat părintele: *Petru P. Berinde* din Lupeni. Credincioșii din Silvașul de Sus așteptau cu nerăbdare zilele de înnoire sufletească, pentru cari au fost foarte bine pregătiți din partea părintelui local *George Bolchiș*.

Biserica în aceste zile a fost bine cercetată și predicile părintelui misionar, spuse cu atâta tărie și putere de viață, au fost ascultate din partea tinerilor și a bătrânilor, bogăților și săracilor. Din ochii multora au curs lacrimi de durere, pentru viața care au dus-o până aici, față de aceea pe care o dorește Dumnezeu dela oameni. Dar aceste lacrimi n'au fost numai lacrimi de durere pentru păcatele făcute, ci și lacrimi de întoarcere dela viața păcătoasă de mai înainte, așa că în deursul zilelor de misiuni, deși parohia numără abea 353 suflete, totuși s'au mărturisit și cuminecat 220, rămând nespovediți poate vreo inimă de tot impetrită, copiii mici și concubinii, cari și așa nu se puteau cumineca. Cre-

dincioșii din jur, cari ar fi dorit să ica parte, n'au putut veni din cauza timpului nefavorabil și greu ce a fost.

La spovedit a ajutat și părintele *Aurel Mărilă* din Silvașul de jos.

Un credincios

În urma topirii zăpezii

Comuna Noul Săsesc, din județul Târnava mare, este situată pe malurile unei văi, ce curge și se varsă la Laslea, în Târnava mare. Această vale — pârâu — în urma topirii zăpezii, s'a umflat, gata să dea afară din matcă. Obi cu casele parohiale greco-catolice este o leasă, deoarece mai în anii trecuți exista o moară de apă, care astăzi nu mai funcționează. Apa, venind atât de puternic, a rupt aripa stângă a lesei, dinspre casele parohiale, în așa măsură, că drumul comunei e de jumătate nimicit de apă. Dela case și până la ruptură nu sunt mai mult de 3—4 metri.

Laudă harnicului primar-comunal *Ioan Müller*, care a făcut alarmă, cu goarna în comună, și s'au adunat oamenii într'ajutor. Până la sosirea oamenilor primarul însuși a încercat să facă loc apei pe altă parte, aceasta s'a putut numai în ziua următoare, după ce a mai scăzut puțin apa. Deja s'au și început lucrările pentru refacerea drumului ruinat de apă. Surpătura drumului este pe o întindere de 15—20 m. iar scufundare cam 25—30 m. lungime.

Tot în hotarul acestei comune, peste această vale și în aceeași zi, a stricat apa un pod numit „Podul Kelestrii” în așa fel că, comunicația comunei cu orașele: Dumbrăveni și Sighișoara este cu totul imposibilă. Întrucât acest drum este județan, s'a trimis imediat un delegat la inginerul respectiv în Sighișoara, spre a se lua măsuri pentru refacerea podului. Năcaz pe capetele bieților locuitori ai acestei comune, că după ce au întârziat cu lucrul câmpului, din pricina iernei atât de lungi, le-au mai venit și alte greutăți pe cap. Sperăm că cu ajutorul lui Dumnezeu — locuitorii fiind oameni harnici și pricepuți — vom putea ajunge să avem în curând iarăși refăcute toate.

Ioan S. Păcurariu
preot gr.-cat. Noul Săsesc

Foia „UNIRII POPORULUI”

Din istoria neamului nostru

Năvălirea popoarelor barbare

Ungurii; Pecenegii; Cumanii și Tătarii

Trecuse mult timp dela năvălirea Hunilor și lumea se credea scăpată de ei pentru totdeauna. Dar soarta și blestemul a făcut, că la 830 d. Hr. cu vreo 400 ani după venirea Hunilor, să năvălească în Europa, *Ungurii*, strănepoții Hunilor. Ungurii erau de acelaș neam cu Hunii și cu Avarii și se asemănau foarte mult cu dânșii în cruzimi și în obiceiuri. Ei se hrăneau cu carne crudă și cu sânge, ca fiarele sălbatice. Erau atât de cruzi, încât pe câmpul de luptă gustau din sângele dușmanilor, iar inima o tăiau în bucăți și o înghițeau crudă. Ungurii nu știau ce este mila.

Cruzimea lor a făcut pe mulți să creadă, că nu sunt altceva decât draci în chip de oameni. Pe unde se abăteau ei după jafuri și prăzi, vai și amar era de tot ce întâlneau în drumul lor. Atât de grozave erau năvălirile lor, încât unele popoare au păstrat mai multe sute de ani

la liturghie rugăciunea: »Ferește-ne, Doamne, de Ungurii!»

Ei au pornit din Asia și s'au așezat prin partea de Miazăzi-Apus a Rusiei de azi, de unde plecară, nu peste multă vreme, spre centrul Europei prăpădind, și jefuind totul în drumul lor. Trecând Carpații se opriră în ținuturile, cari le ocupă azi și cari purtau pe aceea vreme numele de *Panonia*.

Ei se țineau mereu de jafuri și omoruri, năvălind prin țările de prin prejur, încât ajunseră spaima popoarelor din apusul Europei. Nici un popor barbar, din câte năvăliseră peste strămoșii noștri, n'au făcut mai mult rău țărilor românești, ca Ungurii. Trecând Tisa, ei intră în ținuturile românești, unde găsesc pe Români adunați în țărișoare cărmuite de voievozi. Ademeniți de frumsețile și bogățiile ținuturilor românești, Ungurii nu mai voră să se înapoieze în Panonia și încetul cu încetul pun stăpânire pe Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș, pe cari le ținură în cea mai grea robie națională mai bine de 1000 de ani.

Pecenegii au luat locul Ungurilor în Rusia, când aceștia au plecat în centrul Europei. Ei sunt tot a ramură de-a Hunilor. S'au stabilit mai ales prin Moldova și prin Câmpiile de răsărit ale Țării Românești. Strămoșii noștri au fost siliți să

le plătească bir și să le dea și ostași în războaie. Trecând odată după prăzi pe la vecini, sunt bătuți și nimiciți cu totul de câte un împărat bizantin, înecat nu s'a mai întors acasă nici unul din căpi au plecat.

În locul lor au venit *Cumanii*. Aceștia erau tot din aceeaș viță cu Pecenegii și au ocupat locurile părăsite de aceștia, adică șesurile Moldovei și Munteniei pe cari le-au ținut în stăpânire aproape un veac și jumătate, încât Muntenia ajunsese, pe acea vreme să poarte numele de: *Cumania*. Cumanii sunt bătuți greu de Tătari și siliți să ne părăsească țara. O parte din ei fug atunci în Ungaria, iar altă parte trece Dunărea.

Cea din urmă, dar și cea mai îngrozitoare dintre toate năvălirile barbarilor, a fost a *Tătarilor*. Erau de o cruzime fără seamăn și duceau o viață aproape sălbatică. În loc de pâine se nutreau cu carne putredă și le plăcea să bea lapte încheat cu sânge de cal.

Tătarii erau tot de neam mongol și s'au repezit cu o furie nespuse asupra Rusiei, Poloniei, Ungariei și a Daciei. Regele Ungariei, *Bela al IV-lea*, a trebuit să fugă la Veneția și să se rentoarcă tocmai după ce focul trecuse. Auzindu-se, că sosesc Tătarii, Ungurii, ca să le împiedice calea, răsturnară în drumul lor, păduri în-

Ce mai e nou în politică

Lucrările parlamentului — Cum folosesc bolșevicii nesocoteala unui deputat român — Ortăcirea statelor dunărene e lucru greu — Bulgaria vrea să se unească cu Jugoslavia? — Răsunete din Rusia sovietică — Ce se va întâmpla în Germania? — Ceva despre cei din Răsărit

Iată o săptămână de ușurare. Povara iernii s'a dus, ba a trecut peste noi și povara revărsării apelor. De bună seamă sunt mulți nenorociți în întregime de furia apelor, dar își știu ei necazurile. Fiecare omului e foarte ciudată, căci îndată ce a trecut furtuna e vesel și bucuros c'a scăpat, și se gândește tare puțin la cei nenorociți de ea. Probabil se va gândi statul la nenorocirea lor. Cel puțin prin gazete se spune că guvernul a votat pentru ajutorarea celor spălați de ape, o primă sumă de cinci milioane lei. Statul le va da câțiva bani de ajutorare, apoi tot bieții oameni cu truda mânilor vor trebui să refacă ceea ce înaintea apelor a fost o jucărie. De altfel truda e azi lucru cunoscut și de mari și de mici. Sărăcia amenință tot așa palatul bogatului ca și coliba săracului, — cum fac de altfel și apele.

Ba chiar parlamentul țării este poate cel mai trudit. Se poate spune cu adevărat că lucrează în sudoarea frunții. Nenorocul e că și necazurile sunt multe, ori poate potriveala prea puțină, de se simte așa de puțin binele. Viața lumii e așa de încurcată, încât rar se mai găsește om să aștepte ceva bine: toți spun „Doamne ferește de mai rău“. De aceea poate și parlamentul nostru se îndeamnă așa de tare la fabricarea legilor. După cum a spus chiar un deputat, s'ar afla acum pe masa parlamentului

tregi de brazi. Tătarii însă își fac drum cu toporul și cu focul, tăind și arzând tot ce le stă în drum. Oamenii întâlniți de ei în drum erau omorâți pe loc. Casele și bisericile unde alergau să se adăpostească, rămăneau pline de trupuri omenești cu capetele tăiate din porunca oardelor tatare. Mulți, ca să scape cu viață, se tăvăliau prin bălțile de sânge cari s'au adunat din sângele celor uciși și se ascundeau printre mulțimea celor morți, ca să-i creadă Tătarii că și ei sunt morți.

Strămoșii noștri avară mult de îndurat dela acești barbari sălbatici cu cari au trebuit să poarte lupte crâncene și înverșunate. Însă vitejia și dragostea lor de țară i-au oțelit în lupte și i-au dus la biruință.

Cu drept cuvânt se întreabă marele poet Alexandri:

- »Unde's oardele avane?
- »Unde's limbile dușmane?»
- »Au pierit, s'au stins din față,
- »Precum toamna'n dimineață!»

vre-o 70 de legi cari așteaptă să fie votate. Desigur cu atâta ocupație ședințele parlamentului s'au prelungit până în 23 Aprilie. Legi mai importante se discută, însă la senat conversiunea datoriilor, apoi legea chiriilor, pentru alegerile eparhiale în biserica ortodoxă, organizarea învățământului superior, înființarea unui secretariat de stat al aviației, și legea pentru monopolizarea beuturilor spirituoase. Dintre toate aceste legi, multă vorbă a făcut legea învățământului superior (Universități). În timpul când se discuta legea, s'a introdus în ea un paragraf, prin care se spunea că se va înființa la București o facultate (pe lângă Universitate) româno-catolică. Frații ortodocși au sărit îndată ca arși de foc și erau gata să se lapede de tot de lege, pentru cele două trei rânduri buclușe. Dl. *N. Iorga* prim-ministru, a fost însă și aici, în această chestiune un om mare și cu o pricepere adâncă. Dsa a răspuns tuturor celor cari s'au arătat contra aceluia paragraf că orice s'ar face și ori câte s'ar spune, „nu putem lăsa uitării meritele Blajului“. După ortodocși românii uniți sunt cei mai mulți în țară, deci au și ei dreptul la o facultate (școală mai înaltă de teologie decât cea din Blaj). În 9 Aprilie parlamentul țării a sărbătorit ziua unirii Basarabiei cu țara mamă. Șefii tuturor partidelor au făcut declarații asupra acestei uniri, arătând că Basarabia e a noastră și va fi a noastră, căci și acolo e sânge românesc, și sângele apă nu se face.

Cum folosesc bolșevicii nesocoteala unui deputat român.

Numai dl. *Leanca*, deputat basarabean, dorind, se vede, ca să se aducă raiul pe pământ, a spus câteva cuvinte din care reese că mai rău o duc basarabienii din România decât cei șase tineri împușcați. Adecă vine vorba așa, că cei șase tineri împușcați de grănicerii români la Nistru, au avut baremi norocul de a scăpa de chinurile vieții pe cari le trag acum trei milioane oameni. Atâta le-au trebuit la bolșevici. Îndată au prins vorbele dlui *Leanca* și le-au împrăștiat prin radio dela Moscova în toată Rusia. Ei spuneau aceste cuvinte, ca o dovadă puternică despre felul rău, cum trăiește populația „ținuturilor ruse ocupate de boerii români“. Ba încă se vestește că părțile mai însemnate din cuvântarea dlui *Leanca*, vor fi tipărite în limba rusească și împărțite în întreaga Rusie. Așa că frumos serviciu a mai făcut omul țării sale. Nu știm cum de nu s'a temut de vre-o bănuială.

Ortăcirea statelor dunărene e lucru greu.

În numărul trecut al gazetei spuneam că ortăcirea statelor dunărene este discutată foarte serios de țările cele mari. O conferință s'a și ținut pentru această chestiune la Londra. La sfătuire au luat parte numai puterile mari: Franța, Anglia, Italia și Germania. Franța și Anglia erau cu trup și suflet pentru facerea acelei ortăciri. Ba s'au și legat să dea statelor dunărene un împrumut de două sute miliarde lei. Nu-i vorbă că o sumă așa frumoasă, mai că ispitea pe conducătorii statelor dunărene.

Dar vorba Românilui, socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg. Așa au pățit englezii cu francezii cari și-au făcut socoteala numai între ei. La sfătuire italienii și mai ales germanii s'au ridicat în contra ortăcirii statelor dunărene și deocamdată conferința dela Londra s'a amânat. Ziarele mari din lume se miră de nereușita acestei conferințe, din cauză că toate cele patru puteri erau convinse de situația grea în care se sbat țările dunărene. Totuși ele n'au putut conveni ca să le ajute. Semn deci că fiecare trage foc la oala lui.

Bulgaria vrea să se unească cu Jugoslavia?

Vecinele noastre dinspre miază-zi sunt două țări, cari nu se deosebesc una de alta decât cam prin numele țării și a poporului. Bulgarii au fost un popor vechiu, care, amestecându-se cu Slavii (din care se trag și Sârbii), s'au făcut un popor slav, păstrând numai numele de Bulgari. Din această cauză popoarele se zice că au aceeași limbă și același sânge. Astfel fiind lucrurile, foarte natural ca unii din conducătorii celor două popoare se gândesc din când în când la o unire, ca să facă din două țări una singură, sub cărmuirea regelui sârbesc. În Bulgaria s'au ocupat cu această idee conducătorii partidului așa numit agrarian, în frunte cu *Stambolinski*, care a fost omorât pentru faptul că avea această idee. În timpul acela — anul 1923 — mai mulți miniștri au fost omorâți și partidul aproape cu totul prăpădit. Vremea a trecut și partidul lui *Stambolinski* iar s'a mărit. În zilele acestea un tânăr s'a predat poliției bulgare spunând că el avea de îndeplinit ceva în legătură cu unirea celor două țări. Vestea s'a întins repede în Sofia, capitala Bulgariei, și mii de bulgari au plecat pe stradă în semn de răspuns îndrăselii sârbilor. După unele zvonuri se crede că o mare parte din țărănimea vrea acest lucru și că cei cari au protestat la Sofia ar fi fost puși la cald chiar de guvernul țării.

Răsunete din alte țări

Din Rusia sovietică vin vești dureroase. Se pare că de odată cu îmbolnăvirea lui *Stalin* s'a îmbolnăvit întreaga bolșevismul. În multe părți oamenii sunt bântuiți de foamete. Magazinele cu bucate sunt atacate și bucatele luate cu forța dela conducătorii bolșevici. După cum sunt informate unele gazete mai se pare că bolșevismul își trăiește ultimele zile. Deocamdată se așteaptă să se vadă cum merge boala lui *Stalin*.

— În Germania s'a ținut votare

două oară pentru alegerea președintelui republicii. A fost reales președinte *Hindenburg*, care a fost și până acum. El a fost ales pe un timp de șapte ani. Numărul voturilor căpătate de *Hindenburg* a fost de 19 milioane 367.000. *Hitler* a căpătat 13 milioane 417.000 voturi iar *Thaelman* numai 3 milioane 705.000. Adunând sumele celor doi din urmă se vede că n'au voturi nici împreună câte are *Hindenburg* singur. Asta se zice că *Hindenburg* are majoritate absolută. Important este însă faptul că *Hitler* a avut un mare număr de voturi și că va trebui să fie și el luat în seamă de aci încolo în treburile de conducere ale țării. Gazetele mari spun că svăpăiatul de *Hitler* va face multe zile negre bătrânului mareșal *Hindenburg*.

Ceva despre cel din Răsărit

Pe cei din Răsărit i-am lasat în vorbă asupra încheerii unei păci serioase la *Shanghai*. Acolo se și discută încă și acum felul cum să se încheie înțelegerea, dar nu se prea apropie oamenii de pace. Ba se pare chiar că se îndepărtează de ea. Motivele acestor neînțelegeri în răsăritul îndepărtat sunt foarte ascunse. După cum spune și ducele *Mussolini*, conducătorul Italiei, de aceea se interesează lumea atât de mult de luptele din Răsărit, pentru că, o învingere a Chinei și Rusiei din partea Japoniei ar însemna că Japonezii ajung stăpâni în partea aceea a lumii.

Dacă însă Japonezii se ceartă încontinuu cu Chinezii, aceștia din urmă se vor alipi de Ruși și în felul acesta Rusia ar avea un câștig foarte mare. Ea ar trebui să dea Chinezilor tot felul de mașini, de cari aceia nu prea au, căci sunt rămași și în felul acesta ea s'ar întări prin bogățiile cari le-ar face cu fabricile sale. Așa încât nu-i bine nici cum, decât așa cum e acum, fiecare țară cu treaba și socoteala ei deosebită. Căci așa cum sunt acum, ele duc foarte multă marfă, mai ales mașinării din țările europene.

Veștile cele mai nouă spun chiar, că armatele japoneze așteaptă numai ordinul, să înceapă din nou lupta.

După cum vedem, lumea e destul de turburată. Dela Răsărit și delat Apus vin vești care de care mai neașteptate și mai curioase prin noutatea lor. Semn că oamenii sunt tare necăjiți, căci numai cel necăjit se gândește atâta la viață.

Moartea ministrului polon Sokal

Zilele trecute a murit, la un spital din Berna (Elveția), ministrul polon Sokal, după lungi și grele suferințe. Ministrul Sokal a fost delegat al Poloniei la Societatea Națiunilor din Geneva.

Mari revărsări de ape în toată țara

Aproape toate râurile din țară s'au revărsat din cauza umflării lor în urma topirii rezezi a zăpezilor. Oltul, venind mare, s'a revărsat în ziua de 8 Aprilie peste întreg ținutul Țărei-Bârsei. Comuna Prejmer se află toată sub apă. 50 de familii au fost înconjurate de ape și au putut fi scăpate numai cu ajutorul pionerilor din Brașov. În situația comunei Prejmer se mai găsesc și altele. Mai mari revărsări au avut loc în Țara Oltului. Oltul s'a revărsat, și peste 200 case din orașul Făgăraș au fost inundate de ape. Tot avutul acestor 200 de gospodării a fost mânat de ape. Groznică au fost revărsările și în județul Ciuc, unde apele au venit noaptea și pe neașteptate. În comuna Siculeni din județul Ciuc au fost cuprinse de ape 880 de case. Aproape toate vitele din comună au fost înecate. Viața multor locuitori a fost în primejdie. În comuna Jigodiu din județul Ciuc jumătate comuna a ajuns sub apă. Multe poduri din acest județ au fost rupte. Liniile ferate încă au fost rupte așa că trenurile n'au putut umbla.

În județul Cernăuți au fost cuprinse sub apă o mare parte din comunele Onuț, Samușeni. În satul Orășeni pe lângă că satul a fost umplut de apă au fost stricate de ape 40 de case. Fabricile și gara din Lușani sunt sub apă.

În Bucovina județul Rădăuți aproape întreg este revărsat de ape. Mii de case sunt sub apă. Multe gospodării au fost distruse și vitele luate de apă. Județul Iași încă a fost în mare parte cuprins de ape. Până și orașul Iași a fost inundat, cauzând surpări de case. Pe multe străzi ale orașului se umbla cu luntrile pentru a scăpa pe cei amenințați să fie luați de ape.

Târnavele încă s'au revărsat. Târnavă Mică a inundat câteva sate și a făcut stricăciuni liniei ferate neputând trenul să mai circule timp de mai multe zile. Târnavă Mare n'a fost mai pe jos. Și ea a inundat satele și orașele din apropierea ei. Așa Sighișoara și Mediașul. A rupt poduri și a rupt până și linia ferată. La Blaj, locul de întâlnire a celor 2 Târnavi, au fost cuprinse de ape 30 de case și a rupt drumul spre Crăciunel.

Murășul revărsându-se a cauzat multe pagube. La Arad într-o mare parte a orașului apele au ajuns până la ștreșina caselor. Au fost duse de ape și dărâmate până acum 1500 de case. Mureșul la Arad a avut 6 metri adâncime. Frunțașele comune din Banat Lipova și Radna au ajuns cu totul sub apă. Aproape 100 de case din aceste comune au fost dărâmate de ape și avutul locuitorilor dus de apă. Mureșul a inundat multe alte sate și orașe cauzând, mari stricăciuni.

Râul Siret s'a revărsat în județul Roman cauzând mari stricăciuni multor comune și liniei ferate, care în multe locuri a fost ruptă.

Pentru a pomeni numele orașelor și comunelor revărsate de ape, ar trebui cam o pagină din gazeta noastră, am dat aci numai câteva cari au suferit pagube și stricăciuni mai multe.

Pagubele cauzate de revărsările apelor sunt foarte mari.

A înghițit ghindă și a murit. Copilul de 8 ani al măestrului electrician dela soc. petroliferă Concordia, Alexandru Lesetky, din Gura Ocnitei, a fost în pădurea din acel sat, unde a înghițit câteva ghinde. Ajungând acasă, copilul s'a simțit rău. Părinții îngrijorați au luat o mașină și au dus copilul la un doctor din Târgoviște. Doctorul i-a scris o rețetă, pe care, până s'o facă tatăl, copilul a murit în automobil.

„Agru“-l la Bârsana

Comitetele parohiale ale asociației creștinești „Agru“ din Maramureș, în frunte cu comitetul județan din Sighet, de sub conducerea harnică a dlui dr. Fl. Mihalyi și a onorațiilor domni: Rev. vicar Ilarie Boros, prot. Darie Vlad, preot Titu Berinde și cu concursul binevoitor al doarei dr. Irina Berinde, desvoltă, în timpul din urmă, o activitate frumoasă, vrednică s'o cunoască ori și cine.

Aproape în fiecare Duminică sau sărbătoare conducătorii acestei asociații creștinești, în conferințe și serbări, cu programe bogate și bine alcătuite, la care iau parte un mare număr de țărani creștini, dornici de-o educație religioasă ce se cere mai mult în timpurile de azi, când grava criză materială caută să influențeze și asupra crizei morale. Un exemplu pilduitor de aceasta rodnică activitate ni-l dă comitetul parohial al „Agru“-lui Bârsana prin serbarea ținută în ziua de 25 Martie a. c., în ziua Bunei-Vestiri. Serbarea s'a ținut în localul școlii primare, și-a fost dată de către elevii români-uniți.

După o pregătire temeinică făcută poporului de către M. O. D. protopop M. Hotea, printr-o predică măreață și înalțătoare, ținută la sf. Liturghie, tot poporul care a fost la biserică, a venit la școală — așa că oamenii nu mai încăpeau.

În cuvântul de deschidere președintele „Agru“-lui Bârsana, dl *Petru Lenghel*, învățător arată scopurile nobile și mărețe ale „Agru“-lui printre cari și: combaterea curentelor sociale, antinaționale și anticreștinești. În altă ordine de idei vorbește despre situația tragică din Rusia Sovietică, arătând cum conducătorii bolșevici prin stărpirea credinței, profanarea bisericilor și persecuțiile slujitorilor altarului venerabili episcopi și preoți, au făcut din marea împărăție țaristă de odinioară un adevărat iad. La citirea unor exemple săvârșite de bolșevici, asultătorii au izbucnit în lacrimi. Arată mai departe trista poveste a moldovenilor de peste Nistru, cari sunt omorâți fără milă de bandiții lui Stalin. Ca încheiere, prin exemple citate din Rusia Sovietică, arată că unde duce: *bolșevismul*, *anarhismul* și *comunismul*, rugând poporul de a se feri de aceste curente sociale, nenăționale și necreștinești.

Urmează restul programului, producțiunile copiilor de școală: recitări, monoloage și coruri, pe 2 voci, conduse de ds. I. Fucu inv., toate stărnind aplauzele și admirația publicului asistent.

Între timp, părintele protopop M. Hotea, ține o admirabilă cuvântare despre „Buna-vestire“. Prin cuvinte simțite arată însămnătatea acestei mărețe sărbători bisericesti.

După aceasta măreață cuvântare a părintelui protopop Hotea, care a impresionat inimile tuturor, dl director școlar: V. Oroșan, încheie serbarea, aducând un viu exemplu din minunile Precurarei Fecioare Maria, săvârșit în casa unui credincios văduve, care se ruga, desnădăjduit, la icoana ce reprezenta pe Maica Domnului, pentru a-i scăpa dela moarte pe unicul fiu care zăcea grav bolnav.

Terminându-se astfel aceasta manifestare creștinească a „Agru“-lui din Bârsana, care înalță biserica creștină unită a blândului Isus, tot poporul, care a fost de față, a plecat spre căminurile lor cu o adevărată mulțumire sufletească și cu un nou dor de muncă în ogorul sfânt al Domnului, pentru apărarea credinței și bisericii strămoșești.

Petre IZANU

O nenorocire la Constanța. Locuitorul Ioan Sussu din comuna Alacap, în vârstă de 65 ani, a plecat cu căruța din Constanța pentru a merge acasă. La un hop (șanț) mergând căruța tare Sussu a fost aruncat din căruța și căzând cu capul pe o piatră, după câteva minute a murit.

O plantă care tușește. Știm până acum că sunt plante cari mănăcă nu numai tot felul de insecte ci până și soareci și păsări mai mici. Nu știm însă despre plante tușitoare, cari adevărat tușesc în toată forma. Și totuși sunt și de acestea. Este adevărat o plantă la ecuator, adevărat la brăul cel mai călduros al pământului, care are roade ca fasolea și care se iritează, pare mănioasă, și tușește, îndatăce cade prav pe vreuna din frunzele sale. Trebuie știut adevărat și aceea că plămâni plantelor sunt frunzele, cari au niște deschizături mici, numiți pori, pe cari dacă din întâmplare cade cât de puțin prav, planta își umple acești pori cu aer și apoi suflă cât poate ea de tare, așa că se aude ca o mică explozie, și în forma aceasta delătură pravul din porii săi. Cu un cuvânt s'a descoperit și se cunoaște și plantă care tușește.

Vezuviul a înghițit o jumătate de sat. Este pe coasta Vezuviului, un munte aruncător de foc din Italia, un sătuleț cu numele Villa Santo Stefano. Într'o bună zi locuitorii sătulețului au simțit că se cutramură și creapă pământul de sub ei, apoi mai întâi a început a se cufunda o casă, apoi a doua și rând pe rând 10-a, a 30-a și în sfârșit a 50-a. Bieții oameni vedeau, cu mare durere, cum li-se cufundă avutul în groaznică gură a Vezuviului, dar n'au avut ce face, au trebuit să se mute și să se uite de jos, cum le înghițe Vezuviul casele și grădinele. Aproape jumătate satul a fost înghițit de Vezuviu.

Este moartea aparentă, ori ba? Se întâmplă adesea că o seamă de oameni cad în nesimțire și par morți în regulă, având toate semnele unor morți. Când să-i prohodească însă, s'au trezit. Alții, mai nenorocoși, nu s'au trezit decât după înmormântare, murind pe urmă de o moarte groaznică. Această moarte, care nu mai pare moarte, de fapt este însă vieață, se numește moarte aparentă. Un doctor australian, profesorul Gould, a încercat să trezească astfel de morți aparenți prin curent electric. A introdus, tocmai în inima mortului aparent, un ac foarte fin, timp de 10 secunde și prin acest ac a slobozit curent electric reușind a aduce la vieață pe mai mulți morți aparenți. Dacă acest metod se va dovedi de bun și potrivit, atunci de aici înainte nu se va mai putea întâmpla ca cineva să fie îngropat de viu, cum s'a întâmplat cu atâția morți aparenți, până acum.

Voind să prindă pe hoți, s'a împușcat. Un comerciant din Târgoviște, cu numele Iuliu Bartiș, a voit să prindă hoți cari îi furaseră noaptea din prăvălie mai multă marfă. Pentru aceasta Bartiș a inventat un aparat care împușca pe cel ce intra în prăvălie. Aparatul era făcut așa fel că voind cineva să intre în prăvălie trebuia să calce pe prag unde era ascuns așezată o mașinărie care

era în legătură cu o pușcă încărcată. Pușca se slobozea imediat ce cineva călca pe mașinăria dela prag. Într'o seară comerciantul Bartiș la plecare și-a închis prăvălia și a plecat acasă. Dimineața comerciantul a venit și-a deschis prăvălia și era ocupat cu gânduri își uitase de mașinăria ce o pusese. A călcat pe prag unde atingând mașinăria, pușca s'a slobozit și l-a rănit grav pe comerciant la piept.

Turburări în Rusia din cauza foametei. Am mai scris și în numerele trecute ale gazetei despre răul care a început încă de mult să se încuibă în Rusia. Iată acum alte dovezi la ceea ce am scris atunci. Se știe că în Rusia statul prin funcționarii lui adună, atunci când recolta este culeasă, grăul și alte alimente. Din acestea apoi statul cu scrisoare dă oamenilor cu măsura. În timpul din urmă alimentele ce le primeau locuitorii dela aceste magazii erau și mai scumpe și mai puține. Aceasta din cauză că guvernul se teme de o foamete. Populația lipsită de alimente s'a adunat în fața magaziiilor și au cerut alimente, dar n'au primit. Atunci infuriți s'au năpustit asupra magaziiilor spărgându-le. Poliția bolșevică a intervenit și a arestat 150 de persoane, iar ceilalți au fost împrăștiați. Astfel de jefuiri a magazinelor au fost în orașul Leningrad și în Moscova. În timpul acestor încăerări între poliție și mulțime au fost rănite mai multe persoane, iar alții cumplit bătăți.

Cum s'au vândut vitele de prăsilă la târgul din Mediaș. La Mediaș s'a ținut în săptămâna trecută un târg, pentru vitele de prăsilă cele mai alese. La târg cu toate că a fost timpul plotos, au venit vite destule. Au venit 150 tauri mari, 50 tauri tineri, 14 vaci cu vișel, 76 vaci de lapte și 50 vișele. În total au fost 295 vite de rasa Simenthal. Dintre acestea s'au vândut 40 de tauri mari și 7 tineri; 9 vaci de lapte și 10 vișele. Prețul de vânzare a fost: Pentru tauri mari s'a plătit pentru bucată 20—22.000 lei. Taurii mici au fost vânduți cu câte 6000 lei. O vacă de lapte a costat cam 10.000 lei, iar o vișea dela cinci mil până la opt mil lei. Din acestea se poate vedea că vitele de prăsilă și de rasă bine îngrijite și acum se plătesc destul de bine dacă ținem seama de criza care stăpânește acum toată lumea.

Un sistem nou de aeroplan. Minte omenească din zi ce merge se arată tot mai iscoditoare prin invențiile ce le face. Pe locul de unde sboară aeroplanele dela Londra în ziua de 29 Martie s'a încercat zborul unui nou sistem (fel) de aeroplan inventat de un inginer spaniol dela Cierva. Acest inginer este vestit pentru că mai ani trecuți a făcut un nou ae-

roplan asemănător morilor de vânt, care putea zbura oblu în sus. Acest sistem de aeroplan acum l-a perfecționat, și este foarte interesant pentru că se deosebește de celelalte aeroplan prin faptul că n'are aripi. Ceea ce este mai interesant la el e, că are un mecanism, pe care nu-l au celelalte aeroplan, anume: chiar dacă se va strica ceva la motor, aeroplanul nu cade, ci cu ajutorul acestui mecanism nou el poate să se scoboare fără primejdie. Cei cari au văzut primul zbor a acestui nou fel de aeroplan, au rămas mirați. Guvernul englez a și încredințat o fabrică cu facerea aeroplanelor de felul acesta.

O mare nenorocire cu un aeroplan. Dela Societatea Națiunilor au fost trimiși câțiva delegați în Asia, pentru ca să stabilească granițele dintre Siria și Irac. Intre aceștia se afla și președintele comisiei colonelul elvețian Regnier, membru al Ligii Națiunilor. Când zbura aeroplanul între orașele Damasc și Bagdad, s'a ciocnit de o colină de nisip. Aceasta fusese făcută de un vânt puternic. Ciocnirea a fost atât de puternică, încât aeroplanul imediat s'a prăbușit la pământ. Ciocnirea s'a întâmplat aproape de orașul Bagdad, cam la 300 m. Căderea aeroplanului a fost văzută de un șofer, care chiar atunci trecea peacelo cu automobilul său. Acesta imediat s'a întors în Bagdad și a anunțat autoritățile despre nenorocirea ce văzuse. Autoritățile venind la locul nenorocirii au constatat că toți cei cari se aflau în aeroplan, în număr de 4, muriseră. Abia au putut fi scoși de sub dărâmurile aeroplanului nenorocirii, cari cu un automobil au și fost transportați la Bagdad.

Uclși de trăsnet. În ziua de 5 Aprilie pe o arenă (loc de joc) de lângă Londra se jucau cu o minge (cotcă) mai mulți jucători. Dintr'odată s'a ivit o mare furtună împreună cu trăsnete. Trei dintre jucători au fost omorâți pe loc de un trăsnet, iar un al patrulea, care era aproape de cei trăsniți, s'a ales cu arsuri grele.

La gripă, răceli, dureri reumatice, gutoase și nervoase, tabletele Togal acționează repede și sigur. Togal-ul este un puternic dizolvant al acidului uric și în mare grad bactericid, și acționează deci direct, suprimând cauza boalei Peste 6000 atestate medicale. O încercare vă va convinge! La toate farmaciile. Lei 52.—

Soldați din coloniile Spaniei

Spania are și mai multe colonii, adevărat fără din alte continente, pe cari le stăpânește ea, și anume: insulele Canare din Africa, o fâșie mare de pământ în Maroc, alta în pustia Sahara și alta în Guineea. Aceste colonii ea le păzește cu soldați plătiți și nu obligați la arme cum ar fi ai noștri. Văzând însă că acești soldați fac multe prostii și pagube pe cari pe urmă tot țara le plătește, guvernul spaniol a scotit de bine să-i desființeze și să pună în locul lor soldați regulați. Fotografia noastră înfățișează o seamă de soldați spanioli coloniști.

Ce înțelegem dintr'un bilanț

de Grațian C. Măreș

Bilanțul, oglinda de sfârșit de an a muncii unei societăți cooperative, se împarte în două părți: la stânga e averea (activ), iar la dreapta sunt datoriile (pasiv). În primul rând trebuie să cercetăm întotdeauna averea societății, apoi, tot așa, cu deamănuntul, datoriile ei.

Iată un mic bilanț al unei bănci populare:

ACTIV	BILANȚ	PASIV
Casa . . . 15.000 Lei	Capital social 192.000 Lei	
Debitori . . . 320.000 „	Fondul de rez. 43.000 „	
Mobilier . . . 9.000 „	Depuneri spre fructificare 60.000 „	
	Credit dela Banca Centr.	
	Coop. 30.000 „	
	Profit 19.000 „	
344.000		344.000

La activ, adică la avere găsim în casă bani gata 15 000 lei, aceasta-i avere bună. Debitori, adică datorași 320.000 lei. Și aceasta-i avere, dacă datorașii își plătesc datoriile, pentru care au dat cambii (polițe) la bancă, de aceea se zice la această poziție din bilanț și cambii în portofoliu. Iar cum acești bani sunt dați la oameni, adică plasați, se zice că banca are »plasamente« pentru această sumă. — Banca mai are și mobilier, mese, scaune, o casă de fier, în preț de 9000 lei. În total averea băncii noastre, luată ca exemplu, e de 344.000 lei.

Să vedem acum pasivul, adică datoriile. Nu cercetăm sumele în rândueala cu care sunt scrise în bilanțul nostru, dar pentru aceea nu-i nici o supărare.

Găsim aci: »Credit dela Banca Centrală Cooperativă« 30.000 lei. Aceasta înseamnă că datorăm acestei bănci a cooperativei suma aceasta. Trebuind s'o replătim, așa dar că e o datorie?

Apoi ceva mai sus: »Depuneri spre fructificare« 60.000 lei. Prin aceasta ni se arată că oamenii din sat au depus la bancă spre fructificare, adică cu dobândă, mai multe depuneri, cari toate la un loc fac suma amintită. Când oamenii, având trebuință de parale, vor veni la bancă să-și ridice depunerile, noi va trebui să le restituim, adică să le dăm banii îndărăt. Trebuind deci să replătim depunerile spre fructificare, pentru bancă înseamnă datorii.

Dar capitalul social? Se știe că banca se formează așa că mai mulți oameni se adună, fiecare pune bani, partea lui socială, și așa se adună capitalul societății. Dar acest capital mai înseamnă încă ceva. Când banca va ajunge odată ca să fie despărțită, nu-i așa că fiecare societar trebuie să-și capete înapoi partea lui socială. În acest caz banca trebuie să plătească, și de aceea capitalul social se scrie la »Pasiv«. Aceasta e încă o datorie ce nu este cerută imediat, ci târziu de tot, când banca ajunge să fie lichidată și deci capitalul social mare e tăria societății.

Dar fondul de rezervă? Ce caută aceasta între datorii. Chestiunea stă în felul următor. Fondul de rezervă se naste așa că beneficiile, câștigurile anuale, nu se împart toate ca dividend, ci o parte se pune »bani albi pentru zile negre« la fondul de rezervă, care, astfel se alătură la capital, de aceea e și scris totdeauna după el. Acuma, când banca zicem că se desfințează, fondul de rezervă se împarte și el deci trebuie plătit, și prin urmare e scris la pasiv. Dar cu cât e mai mare fondul de rezervă, cu atât e mai tare banca.

Câștigul (profitul) e scris și el între datorii, la pasiv, fiindcă el trebuie plătit, fie la societari ca dividende după părțile sociale, fie pentru scopuri de binefacere, fie ca remunerație membrilor consiliului băncii, iar restul se dă la fondul de rezervă.

Iată că am arătat în câteva cuvinte ce este bilanțul. Acum natural câte bănci utătea bilanțuri. Așa că fiecare trebuie judecat în parte și e bine ca societarii să roage pe cei din fruntea societății să le explice totdeauna ce înseamnă fiecare cifră din bilanț fie la activ (avere), fie la pasiv (datorii).

Numai câteva cuvinte încă despre dobânzile datorate. Ce sunt acestea? Zicem că polița (cambiu) lui badea Ion e cu ziua de plată (scadentă) la 1 Decembrie. Dar Badea Ion — cum tac mulți săteni în vremile de azi — se face că-și uită de datoria lui de a merge la bancă, și a plăti dobânzile. Banca atunci notează în socotelile ei: Ion Stan îmi datorează dobândă . . . atât. Și cum astăzi sunt mulți astfel de săteni, cari n'au plătit, la băncile populare dobânzile datorate, acestea se ureă la sume destul de mari.

Dobânzile, datoriile pentru bancă, e avere. Oăci banca are de primit. E însă un fel de avere rea, căci datorașul, care nu-și plătește la zi dobânzile, e rău și banca e în primejdie, că nu-și va primi nici capitalul. Cu cât suma dobânzilor datorate e mai mare, cu atât e mai rău pentru bancă.

Dar pentruca această avere, care cum am spus e rea și primejdioasă, fiind scrisă la avere, să nu strice cumpăna averii bune, se scrie și la »pozitiv«: fond pentru dobânzi datorate, care trebuie să fie de o sumă egală. Din cauza dobânzilor datorate, multe bilanțuri de bănci se arată astfel cu pierderi.

Iată deci cum, dacă oamenii plătesc regulat dobânzile la împrumuturi, banca

populară are câștig, dacă datorașii întârzie cu plata dobânzilor, imediat socotelile băncii vor arăta pierderi.

Iar vinovații sunt în cele mai multe cazuri tocmai societarii băncii, cari nu și-au plătit dobânzile la împrumuturile luate la bancă, dar cu toate acestea — până văd adunările generale — tocmai acești societari vor fi mai nemulțumiți că oare de ce banca are pierdere.

Pentru orice caz, e bine ca sătenii să se poată dumiri din bilanț la adunările generale despre starea societății cooperative, numai astfel vom putea judeca, cu dreptate, munca acelor, cari au fost așezați în fruntea societății.

Iar membrii toți laolaltă au datoria să lucreze într'aceea ca societatea cooperative să desvolte o activitate puternică, ca aceasta să fie spre tala sătenilor români.

A fost prinsă o spioană bolșevică.

Bolșevicii lucrează din răsputeri pentru a bolșeviza toată lumea și, pentru a-și ajunge scopul, nu cruță banii pe cari îi dau la diferiți spioni. Cu spionajul nu se ocupă numai bărbați ci și femeile bolșevice. O astfel de spioană a fost prinsă în una din zilele acestei săptămâni de poliția din Constantinopol. Ea fusese trimisă de bolșevici să inspecteze pe acela cari trebuia să lucreze pentru lățirea bolșevismului. Totodată ea aducea și bani să-i plătească pe cei cari se ocupau cu lățirea bolșevismului. Pentruca să nu pară că ea ar fi bolșevică și spioană, ea s'a dat drept artistă, teatralistă, și călătorea cu un pașaport fals, dar cu toate acestea a fost prinsă.

Administrația Centrală Capitulară, Blaj

No. 407—1932.

Inchiriere

Se aduce la cunoștință, că începând cu ziua de 1 Maiu 1932, se dă în chirie localul de prăvălie, curtea și grădina din Piața Inocențiu Micu Klein No. 21, pe timp de 3 ani. Cei ce reflectează la acest local își vor înainta ofertele de chirie, închise, la Administrația O. Capit. până în 28 Aprilie 1932 ora 12.

Blaj, 12 Aprilie 1932.

Dr. Ambroziu Cheșlanu

(66) 1-2

adm. capit.

Cinematograf sonor călător

De o vreme încoace este foarte la modă cinematograful sonor, adică un fel de cinematograf care nu-ți arată numai chipuri pe perete, ci persoane cari joacă pe perete ori pe pânză și cântă și vorbesc totodată. Americanii, ca să fie mai altfel decât alte popoare, au făcut un automobil mare, pe care au așezat un astfel de cinematograf sonor și cu care apoi călătoresc din sat în sat și din oraș în oraș. În acest automobil încapă mai întâi mașinăria, apoi mai rămâne și loc de șezut, de prânzit și de durmit pentru celce arată filmul vorbitor.

Sădirea pomilor roditori

Astăzi, când bucatele n'au aproape nici un preț și când nici nu putem spera la ridicarea prețurilor lor, suntem mai datori decât ori când să ne ocupăm și cu alte ramuri ale plugăriei. Dintre toate ramurile plugăriei, pomăritul aduce cele mai frumoase câștiguri. Pământul și clima țării noastre sunt foarte favorabile pomăritului, încât după puțină muncă ne putem aștepta la roade mari, cari sunt foarte căutate și bine plătite. Deoarece reușita pomăritului depinde în bună parte de sădirea pomilor, am crezut de bine să vă arăt pe scurt, când și cum trebuiesc sădiți pomii roditori.

Pomii roditori se pot sădi primăvara și toamna. Sădirile de toamnă însă sunt mai bune, deoarece în timpul iernii, datorită ploilor și zăpezilor, pământul se așează bine în jurul rădăcinilor pomului. Sădirile de primăvară suferă mult din cauza căldurilor și secetelor timpurii, cu toate acestea reușesc dacă sunt bine îngrijiți.

Sădirile de toamnă se fac când pomii încep să-și piardă (leapădă) frunzele și se poate continua până îngheață pământul.

Sădirile de primăvară se fac după ce s'a desghețat pământul și până încep să se deschidă mugurii pomilor. Nu e permis niciodată să sădim pomi infrunziți sau cu mugurii deschiși.

Atât pentru sădirile de toamnă cât și pentru cele de primăvară gropile trebuiesc făcute cel puțin cu o lună înainte de sădire. Pentru sădirile de toamnă ar fi bine ca gropile să se facă de primăvară și pentru sădirile de primăvară să se facă de toamnă. În timpul acesta datorită ploilor, vânturilor, înghețurilor, căldurilor și luminii, pământul devine negru și bun până la adâncimi mari.

Gropile trebuie să aibă o adâncime de 80 cm. și o lățime de 1.20 m.

Pământul scos din groapă se împarte în două părți și anume: cel de deasupra se pune la o parte a groapei, și cel de desupt în altă parte. Cu ocazia săditului în fundul groapei se pune pământul de deasupra ca în felul acesta rădăcinile pomului să aibă la dispoziție pământ bun și negru.

Pentru sădit să întrebuițăm totdeauna pomi sănătoși și de soi bun.

În momentul sădării se scurtează rădăcinile și crengile pomilor, ca în felul acesta să se producă rădăcini multe și coroane frumoase. (Totalitatea crângilor formează coroana pomului). Pe urmă rădăcinile se înmoaie într'un amestec de apă, pământ galben și balgă de vacă, pentruca să aibă apă și hrană până va putea să sugă din pământ. Groapa se umple cu pământ negru până la un sfert sau până la jumătate și se face o mică moviliță în mijlocul groapei. În groapă se fixează un tutor (par), de care se va lega pomul, pentruca să nu fie rupt de vânturi. După ce groapa a fost făcută în felul acesta și parul a fost fixat, putem începe sădirea pomilor ținând seamă de următoarele: pomii trebuiesc sădiți la aceeași adâncime la care au fost în școală (pepinieră). Dacă se sădesc la

adâncimi mai mari, aerul nu va putea intra, încât rădăcinile vor muri, nepuținând respira. Rădăcinile trebuiesc resfirate bine în toate (direcțiile) părțile, ca să aibă de unde să sugă apa și hrana necesară. Rădăcinile se acopăr cu pământ negru, pe urmă se pune un strat de gunoi de grajd bine putrezit. Pământul se îndeasă bine, ca să nu rămână goluri între rădăcini și pământ. După sădire pomii se udă bine cu 1—2 găleți de apă, pentruca pământul să se așeze bine în jurul rădăcinilor.

Pomii roditori se sădesc la următoarele distanțe:

Piersicii și gutuii la 4—5 metri.
Prunii și vișinii 5—6 metri.
Caisii și perii 6—7 metri.
Merii 8—10 metri.
Nucii 10—14 metri.

Distanțele acestea trebuiesc păstrate, căci altfel pomii roditori vor suferi din cauza lipsei de hrană, aer și lumină, încât nu vor da poame, sau vor da poame pipernicite și nevaloroase.

Să avem în vedere și să ținem seamă de cele de mai sus, deoarece sădirea pomilor roditori are mare importanță, pentruca în bună parte de felul sădării depinde creșterea, frumusețea, durata și producțiunea lor.

Victor Oros

In postul mare

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadar

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți)

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini, și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt cu mari greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la

an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va citi fiecare creștin, pentruca numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Unul abonat din Bicăz. Nu publicăm nici o știre neiscălită în regulă de vreun abonat. Noi adică răspundem, atât în fața judecătorei pământești, cât și a celei cerești, de tot ce se publică în gazetă.

Diul Gheorghe Cupcea în Breh. Tot ce spui DTa în scrisoarea DTale dela 2 Aprilie este adevărat. Noi nu, pentruca suntem gazetă populară, »Unirea« însă, că este gazetă pentru cărturari, a scris în nenumărate rânduri împotriva hotărârii »sfântului sinod«, dela București cu privire la data sărbătorii Paștilor. Arhieriei noastre au trebuit să primească hotărârea sfântului sinod, altfel li-se băga de vină că nu sunt români. Tot necazul vine dela sf. sinod, care vrea să se arete mai ortodox decât patriarhul dela Constantinopol și vrea să împace atât varza cât și capra, adică atât statul, care a introdus calendarul nou, cât și poporul ortodox, pe care preoții ortodocși nu sunt în stare să-l învețe și să-l cuminețască, ce va să zică deosebirea între noul și vechiul calendar, ci, mai ales o seamă de călugări, il chiar prostesc de cap. Pe DTa nu te sfătuim să faci propagandă împotriva hotărârii sfântului sinod, că te vor deținea și infunda la temniță, ca pe unul care lucră împotriva legilor țării.

Unul locuitor al comunei Uioara. Nici un fel de știre sau articol nu putem publica, dacă nu avem iscălitura celui ce a scris-o, fiindcă noi răspundem de tot ce scriem. Aceasta am mai anunțat-o de atâtea ori în gazetă, încât ne mirăm că n'ați cetit-o ori nu Vă aduceți aminte de ea.

Redactor: IULIU MAIOR.

Arpad Mühle — Timișoara

Furnizor al Curtii Regale
Comerț de semințe și grădinărie — Fondat 1875

Cu onoare aduce la cunoștința onoraților cumpărători, că pe de o parte din cauza scumpetei tipăririlor pe de alta parte pentru a putea acorda la toate articolele o reducere însemnată, pe anul 1932 nu va apare catalogul sau prețurent nou. Dar și de acum înainte Vă poate servi cu semințe de legume, semințe de flori, trandafiri altoiți, cepe de flori și diferite plante vii etc. de prima calitate. — Vă roagă deci ca să binevoii să Vă faceți comenzile conform catalogului întocmit pentru primăvara anului 1931.

Oferta foarte avantajoasă

franco oricare oficiu poștal, în calitate superioară.
Trandafiri tuși, polyantha și urcători în soluri pompoase după alegerea mea, 25 buc. 450 lei; 50 buc. 800 lei, 100 buc 1400 lei
Cepe de Dahlie (Gheorghine), iar soiuri foarte frumoase după alegerea mea, 25 buc 350 lei; 50 buc. 650 lei; 100 buc 1000 lei.
Cepe de Canna indica asemenea soiuri minnaat de frumoase, după alegerea mea, 25 buc. 300 lei; 50 buc. 500 lei; 100 buc. 800 lei.